Ч. 61 (13.959). Львів, пятниця 8. березня 1935. Pocztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II пов.
Конто почт. щадн. 504-060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Признання й подяка Українській Парляментарній Репрезентації.

СТРИЙЩИНА.

27. лютого ц. р. відбулося засідання Повітового Народнього Комітету (УНДО) в Стрию, на якому між иншим розглядали справу недавніх подій на терені польського сойму й сенату. По докладному обговоренні справи ухвалено на тому засіданні такі резолюції: „Повітовий Народній Комітет УНДО в Стрию, обговоривши зміст промови п. міністра внутрішніх справ Косцялковського з 14. лютого ц. р. та відповідь Української Парляментарної Репрезентації, рішив зложити нашій Парляментарній Репрезентації щиру подяку за відповідь у цій справі і загалом признання та подяку за оборону чести й гідности та прав нашого народу“.

РІВНЕ НА ВОЛИНІ.

Справу подій на терені польського сойму й сенату обговорював Повітовий Народній Комітет УНДО в Рівному на засіданні 28. лютого ц. р. Вислідом нарад була така резолюція: „Повітовий Народній Комітет УНДО в Рівному на свому засіданні 28. лютого 1935 р., познайомившись з ходом останніх подій на терені польських законодатних установ, висловлює Українській Парляментарній Репрезентації за її дотеперішню діяльність подяку і повне довіря. Членам УПР. ніхто не має права заборонити репрезентувати український нарід на терені тих установ. Їх вибрав увесь український нарід у межах Польщі й уповноважнив боротись за належні йому права, що вони до цього часу гідно виконують. Зокрема складаємо щиру подяку Вп. голові УПР. д-рові Д. Левицькому“.

ЛЬВІВЩИНА.

5. березня ц. р. відбулося засідання Повітового Народнього Комітету УНДО львівського повіту. Повітовий Комітет уконституувався, вибіраючи відповідно до вимог великого повіту 3-ох заступників голови, секретаря і скарбника, та постановив кооптувати в склад Комітету 6 референтів ріжних ділянок громадянського життя. Голова Комітету ред. Гр. Гладкий накреслив плян дальшої праці в повіті, який буде докладніше обговорений на черговому засіданні 16. березня.

Окремою точкою нарад була справа недавніх подій на терені польського сойму й сенату. В цій справі Повітовий Народній Комітет приняв одноголосно таку постанову: „Обговоривши справу, звязану з виступом у сенаті міністра внутрішніх справ Косцялковського і викликані нею голоси преси та відповідь Української Парляментарної Репрезентації, Повітовий Народній Комітет УНДО львівського повіту висловлює повне довіря Українській Парляментарній Репрезентації і партійному Проводові Українського Національно-Демократичного Обєднання та заявляє, що лиш Українська Парляментарна Репрезентація, вибрана сотнями тисяч голосів українських виборців у найтяжчу пору 1930 року, покликана репрезентувати український нарід у межах Польщі“.

Видатки В. Британії на збросння.

ЛЬОНДОН, 7. 3. ПАТ. Підвишка прелімінара буджету на 1935. р. розвіяла надії на обнижку доходового податку. І так видатки на військо в 1934. р. виносили 39.600.000 фунтів, тепер 43.550.000 фунтів. Видатки на маринарку в 1934. р. 56.050.000. Видатки на летунство в 1934. р. 17.561.000, тепер 20.650.000. Видатки на адміністрацію 335.063.000, тепер 352.978.000. Видатки на скарбово-митну адміністрацію в 1934 р. 12.610.000, тепер 13.161.000. Видатки минулорічного буджету сягали 469.524.000 фунтів, тепер сягають 490.390.000 фунтів, себто зросли на 21 міліонів фунтів. Цьогорічний буджет видатками більший від буджету з 1922. р., видатками на збройні сили найбільший від 1928. р.

Рінтелен хотів бути канцлером або президентом Австрії.

ВІДЕНЬ, ПАТ. Четвертого дня розправи проти Рінтелена зізнавав свідок Фундер, начальний редактор півофіціяльного щоденника „Райхспост“. Зізнання св. Фундера кількома зворотами перервав підс. Рінтелен і тому дійшло до гострої словної перепалки між підсудним і предсідником трибуналу. Свідок згадав, що підчас державної зради націонал-соціялістів в дні 25. липня ц. р. канц. Шушніґ доручив йому приїхати з підс. Рінтеленом до будинку міністерства краєвої оборони, де тоді радив кабінет. Між підсудним і свідком були добрі взаємини. Фундер запевняв, що підс. Рінтелен змагав стати канцлером або президентом і хотів завести диктатуру. Пригадує свою розмову з підс. Рінтеленом, який просив прослідити терен, щоб становище президента в Австрії можна було обсадити ще в 1934. р. Підс. Рінтелен рішуче заперечив і заявив, що його прізвище виринало доволі часто з ріжними міністеріяльними комбінаціями, але він сам ніколи-те змагав до влади в Австрії.

Націонал-большевики перед судом.

БЕРЛІН, 7. 3. ПАТ. Перед народнім трибуналом у Берліні почалася розправа проти 9 націонал-большевиків за пропаганду у Німеччині, яку вела нелегальна організація „Чорний Фронт“. Це вже другий процес прихильників д-ра Оттона Штрассера, якого прізвище все частіше виринає у звязку з протидержавною діяльністю. Підсудні виїздили часто до Праги, звідкіля перепачковували до Німеччини протигітлерівські летючки Штрассера, призначені до пропаганди між старшинами Райхсверу.

400 італійських літаків до Африки.

БЕРЛІН ПАТ. Німецьке Інформаційне Бюро повідомляє з Каїро, що італійський уряд задумує вислати до східної Африки деяку кількість літаків. Тепер італійський уряд веде переговори з єгипетським урядом у справі перелету літаків понад Єгипет. Кружляють поголоски, що Італія вишле до Африки 400 літаків.

Заборонили політичні партії, походи, демонстрації.

ТАЛІН, 7. 3. ПАТ. Міністер внутрішніх справ проголосив розпорядок про скасування всіх політичних партій та організацій. Міністер заборонив всякі публичні сходини, промови, походи і демонстрації. В інтерв'ю для преси міністер заявив, що відтепер не вільно навіть згадувати в часописах назв колишніх політичних партій.

Розбудовуймо домашній промисл!

Стаття А. Курдидика в „Ділі“ під наг. „Яворівщині загрожує голод“ торкнулася крім конечности доразової допомоги голодним ще одної справи, якої зреалізування мало би для Яворівщини велике господарське значіння. А саме автор згадав про тамошній деревляний промисл (кошики, рогожі, плетінки, ложки, візки і т. д.). Біда тільки в тому, що „ті, що мають у руках хист та охоту працювати, не мають сирівця ні грошей на нього. Жиди використовують цей брак і пекучу потребу продавати в жахливий спосіб“.

Ці останні слова ш. автора малюють повноту трагедії нинішнього села Яворівщини. Та чи тільки Яворівщини? Але чи можна складати вину на жидів за те, що ми не зуміли зорганізувати продуцентів та взяти в свої руки збут цих продуктів?

Хліборобство, промисл та ремесло і торговля — це ділянки, які вже сяк-так зорганізовані і їх розбудова найшла в громадянстві зрозуміння. Зате людовий і халупничий промисл*) не може до ніякої з цих організацій притулитися, не може зазнати від них допомоги. Незорганізований тиняється між ними як опущена сирітка. Чи заслужено?

Народне господарство знає, що без цієї галузи нема в ньому гармонійної цілости, нема господарської рівноваги, так, як нема її без інших ділянок. На жаль, працьовники у тій ділянці не знають самі, як себе зорганізувати. Ми знову, задивлені у великий промисл чи в скупчене по містах ремесло, не доцінюємо його вартости, а навіть цей промисл видається нам нераз коли суперечним із засадами нинішнього поступу, мовляв — ручна праця у порівнанні до змеханізованої є господарським назадництвом.

А в міжчасі у світовій господарці доконуються дійсності, які свідчать у користь розвитку саме цього ділу продукції. Тому, що фабричні варстати показуються нерентовними, перебирають їх продукцію ці ручні підприємці. Ясне, що не можуть перейти в їх руки такі підприємства, як продукція заліза, цементу, то-що. Зате тільки ручно можна робити цвяхи до залізничих рейок, бо вони сильніші від машинових, зате не буде машина в силі заступити рук при багатьох конфекціях, текстильних і галянтерійних виробах, зокрема при модних, яких не можна робити масово на запаси. Тому саме у Франції, що є головним джерелом моди, працюють сотні тисяч людей у людовому халупничому промислі; а є фірми, для яких десятки сіл працюють на їх замовлення. Те саме бачимо в Швайцарії, в Австрії, в Англії. Є також речі, яких машина не в силі була продукувати, хоч були проби в цьому напрямі, як напр. коси і серпи, ножики, то-що, так, що ціла Стирія занята їх виробом. І безліч ручних виробів витворюють сьогодні по всіх краях, щоб занятн

*) Людовий (домашній) промисл — це побічне попри хліборобство заняття селян у ручних виробах у житкових потреб чи окрас, коштом і на ризико самих продуцентів. Цей промисл у багатьох селах (як ось у Наконечнім в Яворівщині) став навіть головним. Халупничий (накладчий) промисл творять ті, що виробляють деякі речі на замовлення якоїсь фірми (фабрики, майстра, купця, посередника) з доставлених нею матеріялів на її рахунок (наприклад килими в Косівщині).

руки безробітних, яких машина викинула і сама впала.

На це звернули бачнішу увагу також уже в Польщі. В Кракові повстала недавно „Кооператива халупничого промислу", якої завданням обєднувати халупничий промисл, організувати підприємства шевські, гарбарські, ткацькі, залізні й мідяні і дбати за їх збут. Та кооператива взялася зокрема до організації халупників для продукції кіс та серпів. Подібна польська кооператива повстала при кінці мин. року у Львові під назвою „Накладня".

У нас, українців, є по всіх майже селах людовий чи халупничий промисл, декуди більше скупчений, у більшості розпорошений, але ніде не зорганізований. Поза „Новою Хатою" для льняних виробів і поза „Гуцульщиною" і „Гуцульським Мистецтвом" для вовняних нема наших накладців. Тому не диво, що наші сільські продуценти, всі ті менше або більше вишколені ткачі, кошикарі, сницери, кожушники, рогушники не в силі розробитися, щоб себе якнебудь унезалежнити.

Хто знає село, той знає також, яке велике по наших селах число одиниць, що самі з себе доходять у деяких ділянках, завдяки небуденному нераз хистові, до цікавих вислідів. Але ті висліди пропадають разом з тими людьми безслідно, бо не було кому видвигнути їх на верх життя. Нарід не може вижити з роздрібленої землі, шукає виходу для своєї енергії в людовому і халупничому промислі, шукає цього також Яворівщина. Шукає накладців, шукає підприємчивих, хоч дещо засіблених у готівку відборців і — попадає в руки несовісних лихварів, бо свої люди не беруться до цього діла. А наші добрі накладці, обзнайомлені з ринками збуту, моглиб як відборці впливати на поліпшення продуктів, на достосування продукції до ринків, так, що не тільки творилиб для себе самих варстат зробітків, але й стали би для цих дрібних продуцентів добродіями. Згадані вище наші накладчі підприємства є під цим оглядом добрим зразком.

Не є це очевидно легке діло, воно вимагає багато праці, практичного знання продуктів і ринків збуту. Але кожний початок був і буде важкий.

У цьому напрямі конечна пропаганда, організаційна праця. Всі старші громадяни знають, які труднощі були у нас при закладанні хочаб „Сільського Господаря" і з яких маленьких початків він виростав; знають також основники ремісничого Т-ва „Зоря", як початки його йшли начеб по грудах; знають основники перших кооператив і їх централь, скільки помилок і невдач треба було переживати, заки прийшло до сьогоднішніх успіхів. І ріка не стає зараз великою, але росте з джерел, ручаїв, потоків та допливів.

Такі самі труднощі мусять бути при організуванні продуцентів домашнього промислу, при збиранні хочаб тільки статистики. Але створення окремої організації для підтримки цього промислу — це наша життєва конечність.

М. Творидло.

Війна й економічна самовистарчальність.

Рим, 4. III. 1935.

Кожний розпорядок фашистівського уряду відносно конфлікту з Абісинією, кожний комунікат, кожна приватна, але достовірна вістка, говорить про те, що Італія приготовляється до війни. В усьому житті Італії, як завсіди, так тепер особливо, чути певну, рішучу руку, яка кермує державою в точно означеному напрямі.

Римський журналіст Вірджініо Гайда, який між журналістами завсіди є першим поінформованим про наміри і думки фашистівського уряду, в щоденнику „Іль Джйорнале д Італія" з 1. III. 1935 р. каже:

„...Наше військове приготовання, загальне і партикулярне, щодо людей, організацій і матеріялів, є в такому стані, що рівночасно можемо протиставитися якому це не булоб положенню і випадкові в Африці і в Европі.

„Констатувати істнування цих вистарчальних засобів, не означає, щоби ми оголошували думку хотіти послужитись цими засобами до якоїсь офензивної програми. Сьогодні маємо на увазі наші інтереси. А це вже не залежить від Італії, що хтось може зважуватися порушити ці інтереси.

„Італія хоче бути готова, щоби не бути заскоченою... Готовість сімох, чи вісьмох міліонів війська, з 37 річниками, які можуть бути змобілізовані, випосаження італійської індустрії, яка швидко може задоволити всі потреби нації в зброї і муніції, позволяють на цю консервацію і поширення сил в усіх потребах...

„Отож можна сказати, що ніяке зменшення сил, а тим менше, ніяке мілітарне „безсилля" не позначується в Італії, коли побільшуються сили в Африці. Це вияснення необхідне для нації і для світу. І нація і світ знатимуть, що Італія є певна і що її закордонна політика, вірна своїм головним точкам опертя, хоч і виринув африканський епізод, втримається вільна і в досконалій успішности".

Стільки про можливу війну Італії з Абісинією.

А тепер ще дещо про новий розпорядок уряду Італії в справі нагляду уряду над імпортом. Цей розпорядок викликав багато шуму не лише за кордонами Італії, але й у самій Італії. Так, що вчора офіціоз „Іль Джйорнале д Італія" помістив широко опрацьовану передовицю, у якій наводить усі ті держави, які вже давніше завели в себе цей нагляд імпорту: головно Німеччина, Японія. І в передовиці промовляється до розуму італійських промисловців, що „Вся наша економічна політика мусить тепер орієнтуватися на формування нової ментальности, в якій мусять виправитися теперішні звички, створені минулим положенням крамовиміни. Нехай не говорять (промисловці), що нові розпорядки обмежують купецтво. Нові розпорядки, навпаки, відчиняють нові ділянки купецькій ініціятиві..."

Хоч цей розпорядок усім такий дивний, то тут не важко доглянути, що фашистівський уряд в обличчі можливої війни (на яку, по всім досі видно, заноситься) хоче затримати гроші в краю, бо без грошей ніхто війни не виграє. дальше, на випадок війни, уряд знає, скільки зявилось би „махерів" своїх і чужих і робилоб міліони коштом і „при нагоді" війни. Це, хто зна, чи не головна причина цього розпорядку про нагляд над імпортом.

В Англії палата комун гостро й вороже зареагувала на цей розпорядок італійського уряду. Римська преса в легкому тоні відповідає Англії; показуючи її потягнення в економічній політиці, виправдує і останній розпорядок фашистівського уряду. „Англійський протест — говорить один щоденник — є щонайменше нерозважний. Він вартий, щоби пригадати собі все те, скільки Італія й багато інших великих країв потерпіли в купецтві й економіці через попередні індивідуальні англійські ініціятиви..."

Врешті тут іще наведу дещо числових даних про італійський крамообмін з іншими державами за одинацять місяців 1934 р. себто входять тут 1933 і 1934 роки ріжниць в імпорті й експорті. І так:

Франція: імпорт Італії зріс (від 1933 до 1934 р.) з 372,7 міліонів на 382,8 міліонів; експорт із 420,9 міліонів на 316,6 міліонів лір. (Усе в лірах).

Німеччина: імпорт із 962,1 міліона лір на 1.071,1 міліон лірів; експорт із 677,2 міліони на 768 міл. лір.

Англія: імпорт із 652,8 міл. на 628,7 міл. лір; експорт із 636,1 міл. на 483,2 міліонів лір.

Швайцарія: імпорт із 237,5 міл. на 239,7 міл; експорт із 435,9 міл. на 402,3 міл. лір.

Злучені Держави: імпорт із 1.002,9 міл на 861,6 міл.; експорт із 468,8 міл. на 348,4 міл. лір.

Альбанія: імпорт із 17,4 міл. на 13,6 міл., експорт із 19,4 міл на 20 міл. лір.

Арґентина: імпорт із 235,1 міл. на 258,4 міл., експорт із 352,9 міл. на 192,2 міл. лір.

Австрія: імпорт із 154,6 міл. на 169,2 міл., експорт із 123,9 міл. на 111,8 міл. лір.

Бразилія: імпорт із 117,2 міл. на 117,9 міл., експорт із 78,3 міл. на 60,1 міл. лір.

Канада: імпорт із 53 міл. на 38,8 міл., експорт із 23,6 міл. на 20,2 міл. лір.

Чехословаччина: імпорт із 77,3 міл. на 83,2 міл., експорт із 84,4 міл. на 81,4 міл. лір.

Єгипет: імпорт із 112,2 міл. на 137,8 міл., експорт із 122,3 міл. на 106,9 міл. лір.

Греція: імпорт із 50,3 міл. на 29,9 міл., експорт із 81,1 міл. на 49,7 міл. лір.

Британські Індії: імпорт із 273,7 міл. на 335,5 міл., експорт із 105,1 міл. на 106,9 міл. лір.

Югославія: імпорт із 170,8 міл. на 187,3 міл., експорт із 115,6 міл. на 127,1 міл. лір.

Румунія: імпорт із 145,8 міл. на 110,8 міл., експорт 112,4 міл. на 69,6 міл. лір.

Еспанія: імпорт із 75,9 міл. на 91 міл., експорт із 75,4 міл. на 74,8 міл. лір.

Туніс: імпорт із 64,5 міл. на 75,4 міл., експорт із 26,3 міл. на 22,1 міл. лір.

СССР.: імпорт із 207,3 міл. на 203,3 міл. експорт із 110,5 міл. на 96,3 міл. лір

Південно-Африк. Унія: імпорт із 91,6 міл на 81,1 міл., експорт із 33,4 міл. на 35,5 міл. лір.

Мадярщина: імпорт із 67,7 міл. на 94,2 міл., експорт із 60,6 міл. на 118,8 міл. лір

М. Зазамський.

Неясне положення в Греції.

СУПЕРЕЧНІ ВІСТКИ.

БІЛҐОРОД, ПАТ. Сюди надійшли вістки, що положення в Греції дуже напружене і повстанці здобувають перемогу. Ватиканська радіостація повідомляє з Атен, що повстанці закопили всі переходи і мости на ріці Стімос, якої не можуть перейти урядові війська.

АТЕНИ, 7. 3. ПАТ. Урядові війська припинили наступ на повстанців з приводу лихих атмосферичних умовин. Зате літаки бомбардували вчора місто Кавалю і знищили двірець у Серес і касарні. Воєнні кораблі, вірні урядові переплили пролив Кубока і плинуть до Крети, де зведуть бій зі збунтованими кораблями. Міністер війни ґен. Кондиліс надіслав зі Сальонік телеграму, що положення повстанців безнадійне, панує хаос і нема між ними карности.

Кореспонденти ріжних часописів надсилають з македонського фронту вістки, що з допомогою урядовим військам постійно надходять військові відділи. Начальна команда використає їх у відповідний момент до наступу проти повстанців.

За демілітаризацію Сарщини.

ПЕРЕГОВОРИ МІЖ ФРАНЦІЄЮ І НІМЕЧЧИНОЮ.

ПАРИЖ, ПАТ. Авас повідомляє з Женеви: Проводник комітету трьох бар. Альойзі надіслав листа до генерального секретаріяту Ліґи Націй, що демілітаризацію Сарщини поладнає Франція з Німеччиною безпосередніми переговорами. Бар. Альойзі згадує, що французький уряд звернувся через нього до німецького уряду у справі демілітаризації Сарщини. Німецький уряд відповів Франції, що годиться на прилучення Сарщини до здемілітаризованої смуги, яку передбачує версайський трактат. Французький уряд згодився вести безпосередні переговори у справі вияснення ще деяких подробиць.

Залізнича катастрофа у Франції.

БОРДО, 7. 3. ПАТ. Вчора вечором на залізничім шляху Бордо-Лібурн дійшло до залізничої катастрофи. З невідомих причин вискочив з рейок особовий поїзд. 4 особи вбиті, 12 ранених.

Іменування радників конґреґації Сх. Церкви.

ЧІТА ДЕЛЬ ВАТІКАНО, КАП. Папа іменував радниками св. конґреґації Сх. Церкви о. єп. Петра Бучиса та о. прал. Стан. Явсіка, членів давньої Комісії Про Руссія, яку тепер включили до св. конґреґації надзвичайних церковних справ.

Моторизовані частини у майбутніх війнах.

III.

Увім собі боєву зустріч двох військових обєднань, рівних вогневою силою, одну моторизовану, другу звичайну.

З одного боку візьмемо середнього складу моторизовану бриґаду з двох танкетних полків з приділеними до неї: дивізіоном легких танків, що заступають важкі кулеметні сотні звичайної піхоти, дивізіоном важких танків, що заступають полкову гармату, двома дивізіонами легкої та важкої моторизованої гармати й забезпеки, що складається з двох сотень звичайної піхоти на вантажних autах і двох сотень наколесників. (З зрозумілих причин склад мото-бриґади вказуємо непідхожий ні до одної з армій, так би мовити теоретичний).

Отже будуть 144 танкети з обслугою (враховуючи вже команду) 600 люда, 12 легких танків з обслугою 100 люда, 8 важких зі 100 люда, гармата з обслугою 350 люда і забезпека звичайної піхоти 720 люда. Разом частина з 1870 люда.

Довжина кольони такої бриґади буде коло 1800 метрів, кругло два кільометри, що при швидкости руху 10 кільометрів за годину дасть час потрібний для переходу у боєвий лад у 15—20 хвилин, щоб кольона могла розгорнутись.

Найменший фронт, на якому може така бриґада розгорнути всі свої вогневі сили, буде коло одного кільометра.

З другого боку рівноважником такої мото-бриґади щодо вогневої сили буде 8000 пішаків, себто пересічно два полки воєнного складу, які потребують для своєї забезпеки гарматним вогнем коло 30 гармат, з обслугою коло 600 люда, а прирахувавши командний склад це дасть масу коло 9000 люда.

Довжина кольон такої частини на марші, враховуючи коней, що везуть гармати, кулемети, набоєві скриньки й т. д. буде коло 4 і пів кільометрра, а час, щоб розгорнути до голови, рахуючи швидкість 4 кільометри на годину коло 1 год. 25 хв. Найменший фронт, який потрібний для розгорнення всіх вогневих сил буде, коло 3 км.

Отже при несподіваній зустрічі мото-бриґада буде готова на годину раніше, тому звичайна частина, щоби не була несподівано знищена, мусить знати про наближення мото-частини ворога за годину, тобто при швидкости мото-частини в 10 км., тоді, коли ворожа частина є щонайменше в 12—15 км. При розгортуванні може мото-частина мати більші шанси на успіх, бо може зосередити всю силу вогню на вужчому фронті, наносячи тим поразку частинам.

Ще більше значіння мають моторизовані частини при проривах тих уфортифікованих, укріплених смуг, які зявилися у світовій війні, та якими нині держави відгороджуються одна від одної. Властиво кажучи ці укріплені смуги і покликали до життя „танки", ті танки, що їх уперше пустили анґлійці на укріплені німецькі смуги.

При боротьбі проти модерних укріплених смуг найтяжче завдання це просунути піші відділи до безпосередньої близини ворога, подужати його добре заховані кулемети і інші воєнні знаряддя.

Звичайна піхота, що рухається поволі й нічим не прикрита при русі, мусить купувати кожний крок уперед тисячами жертв, безліччю металю, що його викинути мусить гармата, яка допомагає рухові; все ж, навіть наблизившись до ворога, звичайна піхота може впасти жертвою декількох кулеметів, що залишились і буде приневолена зводити бій з ворогом прикритим, таким, якого знищити їй тяжко.

Моторизовані відділи, танкетні, танкові мають людей за панцирем; вони швидко рухаються за допомогою мотору; сили їх вирівняні з силами тих, що збереглись в окопах від гарматного вогню. Мото-піхота це властиво рухома фортеця, рухоме закриття, що розпоряджає силою механічної зброї.

Таку перевагу мають моторизовані частини з погляду тактичного.

З погляду стратеґічного значіння мото-частин ще більше, бо мотор може працювати без утоми багато довше, ніж фізичні сили пішака чи коня, а їдучі на моторі люди, навіть шофери, томляться значно менше, ніж на коні чи пішки: тому переходи мото-частин можуть бути значно більші, ніж звичайні, виконані швидше і персональний їх склад підійде до бою у витреваліщому стані.

Ще умовніше значіння набирають мото-частини, коли будемо говорити про їх участь у громадянській війні, де одна машина може держати цілу вулицю, не даючи змоги розгорнутись на ній нікому, коли мото-частини можна вжити проти слабо орґанізованого натовпу, коли влада, якої мото-частини слухняні, може їх легко перекидати з місця на місце.

ВСЕВОЛОД ПЕТРІВ,
ген. штабу ґенерал-хорунжий.
(Докінчення буде.)

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— Ґр. Бетлен виступив з урядової партії і піде до виборів самостійно. Здогадуються, що тепер прем. Ґембеш порозуміється скоріше з партією дрібних хліборобів Екгардта.

— Британський кабінет рішив, що до Варшави і до Москви поїде британський міністер, мабуть мін. Іден. Про це рішення повідомили большевицького і польського амбасадора.

— У Відні помер д-р Гусарек, передостанній міністер австро-угорської монархії. Він зладив декрет цісаря Карла І. про автономію австрійських народів.

— До Гельсінґфорсу приїхав польський шеф ґенерального штабу Ґонсьоровський.

— У Байрайті помер німецький міністер освіти Шем від ран у летунській катастрофі.

— Большевицький уряд розписав внутрішню позичку на 100 міліонів рублів, платну до 10 років.

— Головою центрального комітету Закавказької Республики вибрали Єнукідзе.

— Британський посол у Пекіні рішуче заперечив, буцім то В. Британія пропонувала Китаєві позичку.

Наївна пропаґанда!

Кілька слів про календар „Лемка".

У „Ділі" була вже згадка про істнування рептильки „Лемко", що, видавана анонімово, служить для пропаґанди лемківського сепаратизму таким педаґоґічним засобом, як оплюванням і безчещення всього, що рідне-українське. Тепер маємо до занотування появу *„Календаря „Лемка" на звычайный рок 1935"*; значить — видавництво розростається! Але анонімові досі видавці через необережність зрадились: інсератами! На окладинках календаря і на вкладці синього кольору (4 сторінки в середині тексту) маємо анонси таких сутолемківських фірм: Komunalna Kasa Oszczędności, Nowy Sęcz, Gorlice, Lesko, Krosno. Składnica kółek rolniczych Krosno, Spółdzielnia ludowa Krosno, Державне заведення курацийне в Бескиді западном — Криниця - Здрой, Składnica kółek rolniczych Lesko, Zjednoczone Fabryki Związków azotowych w Mościcach i Chorzowie, Powiatowa Szkółka drzew i krzewów Nowy Sącz (Wydział Powiatowy), Порадня протитуберкулічна Кросно, „Импорт вин" кооп. з обм. руч. Лєско, Повітовий садок овочевых дерев Горлиці (Виділ Повітовий). Дротерія Мошенського Лєско і „Космос" (поручат товари с'істна — sic!) в Лєску.

З цього докладного виказу наглядно видно, що наклад покрито з інсератів польських установ, і то *залежних від старостів*, при чому „Лєско" (наше споконвічне Лісько) мусіло дати аж 5 інсератів. Значить — аранжер видавництва календаря „Лемка" з Ліська" є найревніший...

До цього просимо додати спосіб поширення календаря: в кожній громаді якомусь „вибраному" почта доручила кілька примірників — і

Таким робом видавці розшифровані; друковано календар у друкарні Йосифа Стифіюго в Перемишлі.

Лишається ще познайомити наших читачів зі змістом і тенденцією календаря.

Вступ — це стаття від редакції „Обрахунок". Про все і вся та про ніщо і кінчиться побажаннями з новим роком (при кінці лютого!) Опісля маємо календаріюм, при чому в одній рубриці зазначено „свята гр.-католицькі і православні", окремо „латинські". На трьох сторінках подана „Світова літопись и хронольоґична таблицю история руского народа": тут докладно подано дати, що відносяться до православія на наших землях та про політичні процеси москвофілів; під датою 1927. р.: „Масовый переход людей на Лемковщині на православие"!

Слідують гарно виконані портрети президента Мосціцького і маршала Пілсудського з біографічними датами. Опісля інформаційна частина про Польщу, европейські держави й інші інформації (ст. 40—75). Господарська частина на сторінках 76—118 з ріжними порадами такого „автора": „На основі труда: Żywienie krów mlecznych Piontkowskiego — переробив М. Трохановскый".

На ст. 119. портрет пок. мін. Перацького з дописою: „Наш друг и опекун"; під ним широкий некрольоґ.

На стор. 122—126 подано коротку історію Лемківщини за твором Моравського „Сандеччина". На стор. 130—138 виложена „ідеольоґія" Лемковського Союза (з осідком у Горлицях), себто анонімових видавців газ. „Лемко" і його

ТВОРИ Т. ШЕВЧЕНКА, Т. VII.

Закон про устрій адвокатури не торкатиметься вже записаних аплікантів.

ЗАЯВА МІН. МІХАЛОВСЬКОГО.

Міністер справедливости Міхаловський приняв делеґатів союзу аплікантів правників Польщі, які звсували міністрові тяжке матеріяльне положення неетатових асесорів і судових аплікантів. Делеґати просили міністра вияснити, в якій мірі задумана зміна закону про устрій адвокатури обхопить адвокатських і судових аплікантів.

Міністер відповів, що внаслідок загального відмолодження судівництва в останніх роках, зменшилось запотребування на молодих правників. Тому більшість асесорів і судових аплікантів працює в суді безплатно. Тому слід звернути увагу молоді — говорив міністер — на обмежені можливости дістати становище в судівництві або прокуратурі.

Слід теж остерегти молодих правників перед механічним розгоном до судівництва. Міністер доручив, щоби платні етати передавали судовим асесорам. Судовим платним аплікантам прийде міністер з допомогою, якщо дозволить на це буджет, але візьме під увагу їхні кваліфікації та особисте матеріяльне положення. Проєкт зміни закону про устрій адвокатури розглядає тепер міністерство. Міністер заявив, що можливі зміни закону про устрій адвокатури не будуть торкатися вже записаних адвокатських аплікантів на листу ні судових аплікантів.

Змінений закон про час і форму практики адвокатських аплікантів обхопить тільки нових аплікантів, які впишуться на листу в хвилині коли вже буде обовязувати новий закон про устрій адвокатури.

Всі зложимо „Дар Просвіті" — всі своїми власними силами викуємо кращу долю нації.

календаря. Зачинається статтею: „Украинска дїєтвительносты" і то таким реченням: „Нация, котра родила ся незаконным образом и пришла на світ протягом послідных 50 літ, наперекор всім историчным и льогичным правилам о натуральном розвою всїх культурных народов мусит ся прямо встыдати свого походженя, таксамо, як встыдат ся того кождый чоловік". — І т. д. аж до гидоти.

В уступі „Лемковский Союз и его задачы" сказано, що він перш усього перевів (що за мегальоманія!) *креування нового епископства*, „штоби раз на все отрізатися от центра политично-воюючой украинской церквы"!! Друге діло його — це введення лемківського букваря до школи. Тепер Лем. Союз „старається" злучити всі повіти Лемківщини в одну шкільну округу (цього легко дібється — прим. складача) й обсадити школи учителями лемками (але автор додає, що це натрапляє на трудноці... і ми з ним тут погоджуємося).

„Мудріші річі" подані на ст. 139 в уступі „Мыслы". Напр.: „Мудрый паробок не ходыт до той дівчины, где уж десаток иншых было"!

Слідує історична нотатка про лемківських поетів: о. Т. Курилла, що писав по латинськи (сік!), Дмитра Качора й історика о. Йоана Прислопського.

Теодор Курилло подає історію: „Лемки с над Руского Потока", тобто про села Шляхтову, Явірки, Чорну та Білу Воду в новоторськім повіті, які є доменою русских і перейшли на православія; автор додає меляхолійно, що гр.-кат. населення там постійно меншає, та що „жадне с 4 сел не має кооперативи, читальні ани Народного Дома". — Гірке і якеж вимовне признання!

Дальше подана ще історія кількох сіл Коросняншини.

Кінець діло хвалить — отже на закінчення подано в сконденсованій формі те, що гадюкою вється через цілий календар: одноактівку невідомого автора (але певно казьонного і на замовлення) під заг. „Не пхайте носа до нашого проса". В тій пєсі виступає гурт сільських дівчат, парубків, американець-реемігрант та дідусь-талергофець: все це великі лемківські патріоти. Як контраст — громадський писар пияк і заводіяка-українець та українець священик „єгомосьць" Луць Дриндиристий! Вони оба на музиках „плетуть дурниці" про Україну й українську читальню в селі, їх викидають за двері, американець викладає про потребу організації лемків, а дідусь-талергофець про українських яничарів, що в 1914. році мучили бідних лемків. (Очевидно: про москвофільство і його тодішню ролю не згадано ні словом).

Лікарським порадником кінчиться календар.

Коли з „хронологичных таблиц", поданих на початку календаря, получити дати про ріжні православні „событія" включно з тріюмфальним зазначенням дати масового переходу лемків на православія в 1927. р. разом з осміянням при кінці календаря гр.-кат. священика, — то *білою ниткою шита виходить тенденція календаря;* в тім саме полягає ціла пікантерія календаря казьонного видання: з офіціяльної сторони (зі столиці) арґументували, що новий лемк. епископ здержить перехід гр.-кат. лемків на православія (і цей арґумент мусів мати рішаюче значіння в Римі), а одночасно офіціяльні (провінціональні) чинники пропаґують православія, розсилаючи між лемків даром того роду видання, як „Лемко" і його календар. Це мабуть перша тернова шпилька новоіменованому апостольському візитаторові від його „приятелів"...

Цей календар розісланий даром у часі між 16.—20. лютого ц. р., як перші вістки з місць засвідчують, викликав обурення і згіршення серед українського населення. Автім: Так наївно веденої пропаганди нема чим чого боятись!

Рятуймо Яворівщину!

Важкі часи настали для Яворівщини. Тихим, підступним кроком увійшов у села повіту грізний і могучий цар-голод. Увійшов він у тисячі селянських-рільних хат, увійшов і в халупи дрібного міщанського реміснитва-халупників. І всюди, де зайшов, став усевладним, жорстоким тираном, загортаючи під своє панування тисячі й тисячі працьовитого населення. Всі вони стали підвладними цього могучого царя, лиця їх пожовкли й запалися, важка журба згорбила їх постаті. Вмовкли по хатах веселі щебетання дітей. Замість них чути слабий діточий голосок: Мамо, дайте хліба!.. І рветься з жалю материне серце, а батько зажурений розглядається по вбогій і холодній хаті й думає, гадає, що далі: Чи продати що з хати, щоби хоч бараболь купити, чи позбутися стиду господаря-рільника й піти по хатах за „прошеним хлібом?"... Але до кого піти, як сусід і сусід сусіда, й майже все село й інші села теж — як усі голодують..

Над всіми запанував усевладно грізний і немилосердний цар-голод. Попередили його 2 приморозки, що пізною весною 1934 р. знищили озимину та ярину, а що трохи відродилося, те знищили опісля в часі злив слоти й виливи рік-потоків. І так пропав хліб для людей і паша для худоби. З поля, що іншим роком давало 6—7 кірців жита, зібрав рільник чвертку, а дрібка бараболь, яку зібрав, якщо не згнила, також вже зїджена або доїдається...

Яворівський повіт ніколи не мав досить власного хліба. Вбога піскова земля ніколи не могла своїм зерном прокормити населення яворівського повіту. Навіть у кращих роках довожувано в наш повіт около 180 сотнарів муки й круп тижнево, що дає річно около 100 ваґонів. Багато більше треба би довезти цього року, та щож з того, коли покупна сила рільника цілковито впала. Нема зашо купити бараболь, того головного харчевого подукту вбогого населення.

Дотепер повіт наш ніколи не витягав руки за прошеним хлібом. Цього року мусить це зробити, бо цього року вже нема в повіті переднівку, а є масовий, справжній голод.

Свідомі своєї відповідальности, як рільнича організація, постановили ми зорганізувати справу допомоги голодному населенню. В порозумінні з інш. пов. установами створили ми при Філії „Сільського Господаря" окрему секцію — **Комітет Допомоги Голодним.** По нашому пляну мусить ця допомога в першій мірі опертись на **самодопомозі.**

Є ще кілька сіл, головно в західній частині повіту, в краковецькій судовій окрузі, які, хоч живуть у недостатках, та голоду ще не мають. Ті села повинні дати найбільшу допомогу. В селах, де населення ще поголовно не голодує, повинні засібніші господарі запомогти своїх потребуючих односельчан.

Ця допомога мусить вестися зорганізовано, при помочі Кружків „Сільського Господаря", а де їх нема, то за посередництвом наших установ чи достовірних людей. Тому взиваємо всі Кружки бути з нами в тісному звязку, перевести точну реєстрацію голодних, їх запотребування в харчах і в насінні на весняні засіви та взагалі точно і скоро виконувати зарядження Філії.

Є багато уроженців нашого повіту, що перебувають поза межами повіту чи то на ріжних посадах, чи в службі, на зарібках. До них усіх також кличемо, щоб помогли грішми або харчами своїм родинам і своїм односельчанам.

Врешті звертаємось до всього українського населення тих частей нашого краю, яких цього року оминув цар-голод і просимо: Допоможіть голодному населенню нашого повіту, осушіть своїм датком сльозу з сумного личка голодної дитини, внесіть ясний промінь братньої любови в холодні й голодні хати наших сіл і передмість!

Яворівщина, хоч сама вбога, радо спішила з допомогою тим, які її в дану хвилину потребували, які в дану хвилину були бідніші від нашого повіту. Тепер обставини змінилися й тисячі голодного населення нашого повіту ждуть допомоги від інших.

Нехайже наше прохання не залишиться без успіху, нехай ситий брат відчує голос голодного брата і нехай поспішить з негайною допомогою!

Датки грішми проситься слати до Українбанку „Народній Дім" в Яворові ч. 800 вкладкової книжочки, або чеком П. К. О. ч. 154.499. Евентуальні датки харчами з поблизьких повітів зголосити листівкою підписаному Товариству, які подбає про доставу.

За Філію „Сільського Господаря":

о. Е. Ломницький, голова. — С. Харамбура, секретар.

За Допомогову Секцію:

Д-р М. Фільц, Ом. Назаревич, Р. Харамбура, Інж. Р. Погорецький.

Ширіть наш часопис!

Шваґер Сталіна в Ужгороді.

Цинічні брехні Шмераля.

Ужгород, 3. III. 1935.

„Т-во Приятелів СССР" (закритий розсадник большевицької пропаґанди...) влаштувало 23. м. м. в Ужгороді виклад бувш. комуністичного посла в чсл. парляменті, тепер представника чехословацької комуни в московському комінтерні **Шмераля,** на тему „Будівництво соціялізму в СССР". Виклад стягнув багато робітників як комуністів, так і соціял-демократів, а й немало цікавих, які хотіли почути з „першого джерела" про те, як будується соціялізм в „обіцяному раю пролетаріяту" і побачити одного з тих, які в імені західно-европейського пролетаріяту дали Сталінові і його кровожадній компанії вільну руку на випрактикування наймодернішої форми „деспотизму і безприкладної експльоатації всіх верств суспільства „пятої частини світу"...

Ясно, що всі сподівалися, що „малий" шваґер „великого" Сталіна є компетентною для цього особою. На жаль, Шмераль показався лиш малим шваґром... і кожний слухач, який побачив отого малого, з типічним буржуйським животом паразита і почув його брехні, прийшов до переконання, що п. Шмераль є в „Комінтерні" великою нулею.. і що одинока його задача вибілювання політики Сталіна. Так не брешуть навіть у СССР. Від неправди почав п. Шмераль з самого заголовку, бо замість говорити про будування соціялізму почав говорити про те, як у Москві будують бульвари і палати для комуністичних комісарів та люксусові готелі для західно-европейських буржуїв, які будуть приїздити для того, щоб побачити кілька „потьомкінських сіл" серед моря нужди і масового страждання... Кожний із нас бачив здивовані обличча робітників, які розчаровано дивувались, як міг шваґер Сталіна і вожд чехословацького пролетаріяту найти в своїй „пролетарській" голові місце і час на те, щоб у часі можливих поважніших міжнародніх зударень і катаклізмів оповідати ріжні дурниці про „соціялістичні досягнення", як сімкільометрова підземна залізниця із смішно-дитинними детайлями, як те, що стіни в ній виложені, як у буржуїв, мармором і з „критим світлом", яке ми маємо в нашім кіні „Уранія" і без соціялістичної фразеольоґії.

Шмераль говорив багато головно на тему колективізації, кажучи, що селянство добровільно пішло в колективи, бо ніби побачило, що колективне господарство (з тракторами) дає більші прибутки, хоч сама большевицька влада і вся її преса признається, що селянство заганяли вони до колективів жорстоким насильством і терором до розстрілів, виселення „для страху" на Сибір і випалювання цілих сіл включно.. Правда, казав Шмераль, сям чи там були випадки льокального непорозуміння і нехіті йти в колективи, але „легкий" натиск влади все зробив своє... Шмераль у присутності кількасот слухачів, не заікнувшись і не червоніючи навіть, твердив, що большевицька влада залишила в кожнім селі і якусь скількість приватних господарств, з яких кожне має хату, 2—3 стайню, 5—6 гектарів землі, трохи городу, 2—3 корови, пару коней і необмежену скількість домашньої птиці, як курей, гусей, качок і т. д.

Але вершок брехні Шмераля був аж момент, коли він хотів переконати слухачів, що в СССР нема „пашпального" підходу до людей, а навпаки: чисто „індивідуальний" підхід до

кожного громадянина союзних республік, відповідно до здібностей і нахилів поодинокого громадянина." Там, мовляв, дають кожному з них те, що для реалізації тих здібностей і бажань потрібне і відповідні матеріяльні цінности. А для пояснення подав таке: „Нпр. ти маєш охоту до музики, так будеш учитись музики, а щоб ти мав на чому грати, то дістанеш фортепян; а той любить гарне помешкання, то дістане гарне помешкання, а дехто любить поїсти, так (по чеськи) „ма му бити допсано".

Крім того говорив Шмераль ще про такі дива, як те, що „тепер мужик у СССР живе ліпше, як жив перед війною" (хоч самі большевики кажуть, що гірше), що ніяка держава не є така відважна і не має такого довіря до своїх національних меншин, як СССР, бо на границях держави (!) поставила свій промисл („Дніпрострой"). Україна, мовляв, із вдячности за те не хоче відриватись від СССР... Далі: промисл, з усіма його найдрібнішими розгалуженнями, розвинувся в СССР так, що (дослівно) „нема одної теоретично подуманої машини, якої нині в СССР не можна би було виробити". Комунікація і каналізація в СССР розвиваються таким темпом, що „вже за два роки будуть кораблі доїздити аж до Москви (!)". І найкапітальніше: що „мужик у СССР живе тепер ліпше, як жив там перед війною"... Опрокидати ті брехні просто зайво, бо вони занадто яскраві.

Одиноко цікава була та частина викладу, де Шмераль говорив про міжнародню ситуацію. Отже Шмераль сказав, що в СССР ведеться така далекосягла політика, що Сталін вже в 1933 році передбачував, що в 1934 році може вступити СССР до Ліґи Націй... і що той вступ не був причиною слабости, але сили СССР, хоч признав, що немало причинилась до того зміна становища Німеччини (іншими словами: зі страху перед Німеччиною), що Німеччина з Японією дійсно хочуть іти війною на СССР, а коли б Німеччина перемогла, то це був би упадок европейської культури, до того СССР не може, мовляв, допустити і тому буде тої культури боронити, хоч та культура буржуазна... Шмераль виразно сказав: „Не думайте, що капіталістичному ладові прийшов уже кінець, що він уже цілком вижився. Ні, він може проіснувати ще довгий час, тимбільше, коли дістане такі інєкції, як італійський чи гітлерівський фашизм".

В одному місці Шмераль, оповідаючи про великі масові демонстрації і паради в Москві, сказав, що раньше (тому ще кілька років) мали ті паради характер боєвий, але тепер ті паради в Москві мають, я сказав би, характер „віце квєтінови" (себто квітяний). А в доказ того оповів, що коли півтораміліонові маси витали „челюскінців", то всі ці півтораміліона мали, кожний зокрема, якщо не цілу китицю, то принайменше одну квітку... І ми нині можемо сміливо сказати, що взагалі ціла промова Шмераля мала характер „віце квєтінови". Було вражіння, що його виступ мав і деяке „дипльоматіцке позаді" зогляду на „взаїмну" політичну ситуацію. А найкращим доказом цього було хочби те, що ні на салі ні в околиці не було ніодного умундурованого поліцая, хоч усі виступи тогож „Т-ва Приятелів СССР" відбуваються при асисті найменше 10 поліцаїв... Маємо вражіння, що компетентним чинникам наперед було відомо, що буде говорити недавно виключений з парляменту бунтівник...

Хто бачив і чув в Ужгороді Шмераля, той не здивується, що той „оборонець" комуністичного ладу і „соціяльної справедливости" має дві міліонові камяниці, той не подивується, що на викладі „представника невдоволених" одинокий там присутній комісар поліції сердечно нудився і мало не заснув, той не подивується, коли завтра буде „новий" Шмералеві повернений його посольський мандат і він може навіть засідати на лавах правлячої коаліції....

Присутні на тому викладі робітники були явно розчаровані і невдоволені ельокубраціями і безчисленними нахабними брехнями „товариша" Шмераля, який у додатку „потішив" робітників і тим, що „хоч СССР потребує сотні тисяч кваліфікованих робітників та інжинірів і т. п., але з ЧСР не може приняти ні одного перш усього тому, що хоче виховати своїх власних, а потім тому, що після випадку Корова — боїться"... Робітники не могли вийти з дива, як це так, що „робітнича держава", яка має найсильніший державний апарат, боїться кількох чи кількадесять робітників із зах. Европи. Але пояснювати такі детайлі таємниць державного управління тов. Шмераль не мав охоти. На запит одного робітника скільки коштує там кільо хліба, Шмераль довго мотався і бажаної відповіди так і не дав.

——o——

Це не по громадськи!

(Перед виборами до волосної управи в Старім Яричеві.)

Львівський повіт поділили на 14 волостей, а з того лиш у 5-ти можна рахувати на українську більшість. Але й у тих 5-ти волостях українці мусять за ту свою більшість звести вперту боротьбу, вислід якої ще не всюди можна передбачити. Ще порівнючи найлекше справилася з виборами волосної ради *Старо-Яричівська волость*. По ріжних трудах дійшло там до компромісу 9 на 7 у користь українців. Це треба завдячувати орґанізації українського громадянства тієї волости, яку започаткував Повітовий Народній Комітет (УНДО) у Львові і завершив покищо волосними виборами місцевий волосний комітет.

На черзі є вибори волосної управи. Можна собі уявити, на які труднощі натрапляють тут радні українці, коли при виборах волосної ради поляки вимагали для себе спочатку половини радних і війта поляка. Ясно, що до цих виборів волосної управи радні-українці мусять піти як один і одностайно, бо лиш цим способом можуть запевнити собі вибір по думці й бажанню українського громадянства. Аж тут десь уявся неочікуваний самозванчий кандидат на війта, *емеритований скарбовий радник п. Я. Кордуба зі Львова.* Вже давніше понаписував листи до ріжних осіб у волости, а тепер, кажуть, особисто їздить по селах та аґітує за собою як кандидатом на війта у Старо-Яричівській волости. Не можна нічого мати проти охоти п. Кордуби кандидувати на війта, навпаки — можна ще навіть повитати, бо за багато тих кандидатів ми, українці, не маємо. Але ніяк не можна оправдати такої самочинної аґітації і вношення заколоту там, де справа ведеться орґанізовано і де самочинна робота може принести нам необчислиму шкоду. Зі своїми претенсіями може п. Кордуба звернутись до орґанізації, яка турбується громадськими виборами, але ніяким чином не може йти на самочинність, за що напевне не лише вдячности, але навіть доброго слова не заслужить.

Із судової салі.

11 ґімназистів перед бережанським судом.

Як „Діло" в числі з 3. ц. м. повідомляло, перед окружним судом у Бережанах як трибуналом присяглих розпочалася дня 27. 2. карна розправа за злочин головної зради проти 10 учнів ґімн. та одного абсольвента ґімн. до ч. II. K. 551/34. Акт обвинувачення каже, що всі вони в р. 1932. та 1933. створили на терені утраквістичних відділів держ. ґімназії в Бережанах тайну організацію ОУН, збирали зброю і вели пропаґанду, ворожу державі. Дня 28. 9. 1933. при нагоді переводжування ревізії в обв. Михайла Вербовецького, уч. 7 кл., найшла поліція пачку з підозрілими паперами. По отворенні тої пачки найдено в ній військові мапи з часів світової війни, австрійський військовий впоряд, декілька чисел „Юнака", реферати на теми історичні, літературні, список 23 учнів, знимку пок. Біласа і т. д. Після того арештовано тих учнів, з яких остаточно 11 засіло на лаві обвинувачених. Список їх поданий був уже в згаданому числі „Діла".

У склад трибуналу входять с. о. д-р *Суровяк*, як предсідник, д-р Фудалі і Тиланієр, як вотанти; обвинувачує віцепрок. *Вежбіцький*, боронять: *д-р В. Бемко, д-р Михайло Західний і д-р В. Гриневич.*

В першому дні розправи переслухано всіх обвинувачених. Перший обв. *Вербовецький* у своїй обороні наводив, що на кілька днів перед ревізією випадково найшов над річкою, недалеко моста пачку з паперами. З цікавости забрав пачку до хати. На верху найшов реферат „Маса і провід" Донцова. Не встиг усього переглянути, коли дня 28. 9. 1933. заскочила його поліційна ревізія. До ОУН не належить, натомісць належав до всіх студентських організацій легальних, які були в ґімназії. Дня 24. 9. 1933. перевела поліція ревізію у деяких учнів — його товаришів, шукаючи за нелеґальною літературою. Довідавшися про це, сховав найдену пачку з паперами, а боячись ревізії, сховав до пачки теж свій брульон-зшиток, у якому був його реферат: „Що і як читати?", який був виголошений у ґімназійному кружку самоосвіти, апробований одним з професорів; дальше реферат учня Осадци під наг.: „Ой горе тій чайці небозі", що був теж вже апробований професором опікуном гуртка та мав бути виголошений. В бруліоні був теж спис товаришів-учнів у числі 23 осіб. Це був проєктований склад осіб, які мали влаштувати Могилянську Академію. Що було ще в пачці, не знає, бо не мав часу всього переглянути. На запит подав, що мешкає саме над річкою, найшов пачку перед вечором. Сам є сиротою, відзначаючим учнем, що від 2 кляси удержувався з лекцій.

Обв. *Майчук* (2-ий з черги) до вини не почувається. Переповів історію гуртка самоосвіти та праці в ньому.

Подібно зізнавали й інші обвинувачені, що всі роблять дуже добре вражіння.

Другого дня розправи (28. 2.) переслухано свідків прокураторських, а саме: *Софію Крижа*-

Український баль у Берліні.

Вже сім років Берлін не бачив ніякого українського більшого публичного виступу. Останній баль — баль українських старшин — відбувся при кінці лютого 1928. р. Після того в українській колонії запанували такі невідрадні відносини, що не могло бути і думки про влаштування репрезентативного балю. Як відомо, на початку цього року загострення відносин досягло кульмінаційного пункту.

Аби раз положити кінець українській безпросвітній оплячці в Берліні, ініціятиву взяли на себе українські німці, яких нараховується понад 500. Спільно з окремими незалежними самостійниками створено Товариство Приятелів Української Культури та Побуту. Без довгих вагань рішено виступити назовні з великим костюмовим балем у салі „Шпіхерн" і запросити всіх українців та німців з України.

Вже коло 10. год. веч. (2. березня) зібралося понад 200 гостей. Опівночі податкова контроля ствердила 370 душ! Розуміється, що переважали українські німці. Крім німців й українців поміж гостями були представники багатьох національностей. Ціла низка співробітників урядових і партійних установ Німеччини висловлювала своє здивування, що український баль у Берліні має такий успіх.

Серед самих ріжноманітних костюмів найбільшу увагу притягало до себе кількадцять гарних українських строїв. Безсумнівною „королевою" була 17-літня Орися, прегарна струнка карооока полтавка, що перший раз зявилася зі своєю мамою, д-р Томас-Бородай. Богаті костюми доньки і мами, роскішне дорогоцінне намисто та їх рідке вміння танцювати — аж до 6. години ранку були осередком загальної уваги.

Квартет з участю баса Рейвахівського і баритона Лутовенка, козачий танець Оволенника і гопак молодого Козловського збирали оправжні бурі оплесків. Аж три оркестри без перерв грали протягом 10 годин. Були українські вареники і млинці.

Небувалий моральний і матеріяльний успіх першого українського балю після довголітньої перерви не лишився без додатніх наслідків. Десятки нових членів добровільно зголошувалося до нового Товариства. Ще не замовкла музика, як впорядчики приняли ухвалу незабаром виступити з великим Українським Святом Весни.

——o——

Арештування жидів у Німеччині.

До Льондону надійшли вістки, що в Німеччині загострили політику супроти жидів. Всіх жидів, що виїхали за кордон і опісля вернулись до Німеччини, тепер арештували і замкнули в концентраційних таборах.

——o——

поселку, в якої обв. Вербовецький мешкав та вчив її дітей. Нічого підозрілого не бачила. Ставила його за взір для своїх дітей. Хлопець солідний, точний, пильний та працьовитий.

Св. *Анна Штогрин та її син Броніслав Штогрин*, у яких мешкав підсудний Білик, також подали, що Білик та Вербовецький учились разом: вони обоє нічого підозрілого не запримітили.

Св. *Гелена Крижановська* бачила у Вербовецького українські газети, а що добре не знає українського письма, то не може ствердити, що то було. Виставляє для Вербовецького якнайкраще свідоцтво.

Св. *Едвард Райтер*, бувший директор гімназії, подає, що всіх підсудних знає як учнів добрих. Стверджує, що за його урядування був в утраквістичних відділах самоосвітній гурток, до якого належали учні від 4—8 класи. Гурток мав свою бібліотеку, місячна оплата була 10 гр. Гурток був під наглядом одного з професорів, який проводив гурткові, контролював зміст рефератів, що були виголошувані майже що-неділі. Виказ рефератів, виказ книжок і членів є в актах дирекції гімназії. Підсудним видає з власної обсервації добрі свідоцтва.

Функціонарі поліції св. *Монгерт, Гонзла і Врубель* подають хід ревізії у Вербовецького. Переведена ревізія у інших, за винятком підс. Кубая, дала вислід негативний. В часі переводжування ревізії у Кубая найдено в продувній дірі в мурі бурси плік часописів: „Наш Клич“, „Наш Фронт“ та крім цього реферат „Маса і провід“, опрацьований на основі статті Дм. Донцова. До авторства цього реферату признався підсудний.

Третього дня розправи (1. 3.) переслухано *дир. Ольшевського*, який не знає всіх підсудних. Стверджує, що заки він обняв провід заведення, в кружку самоосвіти виголошувано всякі реферати: а що на його погляд було це невказане, зарядив переміну гуртка на чисто літературний. Політичних рефератів не було. Були історичні.

Св. Аполінарій Осадцо, уч. 8 кл., стверджує під присягою, що він є автором реферату під наг.: „Ой горе тій чайці“, що реферат цей був апробований опікуном-професором і мав бути виголошений на сходинах гуртка; реферат цей він дав прочитати Вербовецькому. Подає дальше джерело, на основі якого опрацював реферат. Оповідає дальше, що в гімназії істнує т. зв. „пресовий гурток“, в якому під проводом проф. історії Ковальського виголошуються реферати, на основі вістей, поданих пресою, а крім цього такі реферати: „Політичне положення Европи“, „Французько-італійський пакт“ і т. п. Головою цього гуртка є уч. Кренжель.

Св. *проф. Павло Ковальський* стверджує що на основі зарядження шкільної влади, яка постановила, щоб учні вищих кляс гімназії (7. і 8. кл.) були зорієнтовані в питаннях економічних, господарських, суспільних, культурних і врешті навіть питаннях загально-політичної натури, він як професор історії заснував пресовий гурток. У цьому гуртку учні на підставі прочитаного в пресі виголошують реферати. Всіх підсудних характеризує як дуже добрих учнів.

Св. *Омелян Лапунька*, студ. прав. і св. *Евген Шавала*, студ. політехніки, стверджують, що всіх обвинувачених знають як молодших товаришів і з ними працювали; початково проти них велося слідство, немов би то разом з підсудними належали до ОУН. Виключають істнування такої організації в Бережанах.

Четвертого дня відчитувано найдені в пачці реферати, яких авторство експерт *комісар Сухечек-Сухецький*, нач. слідчого уряду у Станиславові, признає за обвинуваченим.

При кінці розправи переслухано в характері свідка *проф. д-ра А. Войковича*, префекта бурси, в якій мешкав обв. Кубая. Св. характеризує підс. Кубая як пильного і доброго та спокійного учня. Інших не знає.

Покликані обороною до розправи св. проф. Крипякевич і проф. д-р Безушко на розправі не явилися з причини хороби.

Тогож дня доказове поступовання закінчено. Присяглим суддям поставлено питання головне щодо всіх підсудних в напрямі злочину головної зради з арт. 97. § 1 кк. Оборона домагалася поставлення евент. питання по думці ст. 165 кк.

ПРИСУД.

На основі вердикту суддів присяглих предсідник трибуналу проголосив в середу 6. березня ц. р. в год. 9.45 такий присуд:

1) Обвинуваченого **Михайла Вербовецького** засуджено **на три роки й шість місяців вязниці**, обвинувачених: 2) **Івана Майчука**, 3) **Омеляна Котлярчука**, 4) **Петра Бабія**, 5) **Омеляна Войтовича**, 6) **Василя Білика**, 7) **Бориса Мушкевича**, 8) **Василя Скаскова** й 9) **Івана Кубая — на кару по два роки вязниці**. Всім зачислили слідчий арешт та відібрали громадянські права на 5 років.

Обвинувачених: 10) **Теодора Павлова** й 11) **Ореста Семчишина** звільнив суд від вини і кари.

Підсудні, які відповідали з вільної стопи, лишилися покищо на волі.

Наради над конституцією.

По тижневій перерві соймова конституційна комісія радила далі над проектом конституції.

Перший промовляв пос. Вінярський заявляючи, що ендецькі посли годяться на зміцнення влади президента й уряду. Заявив, що його клюб буде голосувати проти поправок сенату. Пос. Чапінський (ППС) заявив, що проект конституції є реакційний і тому його клюб є проти проекту конституції.

Після промови пос. Янковського зголосився до слова пос. *В. Загайкевич* і заявив, що Українська Парляментарна Репрезентація буде голосувати проти проекту конституції.

Кружляють поголоски, що у віторок 12. лютого ц. р. відбудеться пленарне засідання сойму, на якім приймуть проект конституції з усіми поправками сенату.

Повстанці заняли Мітілени.

АТЕНИ, ПАТ. Кружляк „Аверос“ закинув якір у пристані Мітілени на острові Лесбос та висадив моряків. Вони заняли місто. Слід згадати, що кружляк „Аверос“ це найбільший воєнний корабель Греції. Збудував його за свої гроші багатий грецький купець і подарував Греції. Містота корабля 5.500 тон. Озброєння його таке: 4 гармати 234 мм., 8 гармат 190 мм., 18 гармат 75 мм., 4 гармати 47 мм. і три метачі торпед. Корабель цей після ост. ремонту має велику боєву вартість.

Туреччина придержала 5 кораблів

СТАМБУЛ, 7. 3. ПАТ. Турецька влада придержала пять грецьких кораблів, які хотіли переплинути Босфором. Здогадуються, що кораблі хотіли набрати харчів і вугілля повстанцям. Один із кораблів є власністю рідні Венізельоса. Кораблі, які відїзджають зі Стамбулу, не хочуть забирати подорожних до Греції.

—o—

Заворушення на Кубі.

ГАВАНА, 7. 3. ПАТ. Університет і всі публичні будинки заняло військо і поліція. До радіостанції вдерлось вісім людей озброєних скорострілами й ушкодили станцію.

—o—

Затонув корабель.

ТОКІО, 7. 3. ПАТ. Біля Сімоносекі затонув японський корабель а з ним 8 людей.

—o—

НОВИНКИ

— **Ж. У. С. К. „Стріла“ і Сч К. ім. сот. Ф. Черника** уладжують на закінчення карнавалу, дня 10. III. 1935 Дансінг в салях Народньої Гостинниці. Початок год. 20. Поіменних запрошень не висилаємо. 1081

— **Конституція людини і звання** — на цю тему виголосить реферат д-р Софія Парфанович від Української Порадні для Вибору Звання при Р. Ш. Виклад відбудеться у суботу, 9. березня ц. р. від год. 6. вечором в домівці Рідної Школи при вул. Мохнацького 12.

— **Наші мистці у Парижі.** Вчора відіхала зі Львова до Парижа артистка-малярка Яр. Музикова, голова Асоціяції Незалежних Українських Мистців. В Парижі п. Музикова переведе розмови з тамошніми українськими мистцями в справі зїзду наших мистців, про вистави у Львові і містах зах. Европи, мистецької преси і т. д.

— **З радіо.** Львівська радіостація передаватиме з Познаня в суботу 9. березня в год. 15.45 концерт арт. **Зенона Дольницького** (баритон). — В год. 19.35 тогож дня п. **Марія Сокіл** співатиме в краківському радіо арії та пісні, які передасть теж львівська радіостація.

— **Чи вільно змінити домового лікаря.** Деякі суспільні обезпечальні ввели у своїх правильниках постанову, що хорий має право звернутися до головного лікаря за зміною домового лікаря в тих випадках, коли має оправдану причину бути невдоволеним з переведеного лікування. Тим способом злагіднюється наслідки скасування вільного вибору лікарів в обезпечальнях.

— **З почти.** Дирекція окр. почт і телеграфів у Львові повідомляє, що в почт. уряді Стрижів над Вислоком, пов. Ряшів, у почт. уряді Тлусте, пов. Заліщики та в почт. уряді Синевідсько Вижне пов. Стрий ввели цілоденну телефонічну й телеграфічну службу „Ц“ замість дотеперішньої служби в обмежених годинах „Л“. У почт. уряді Ланцут завели телефонічну й телеграфічну службу до півночі „Н2“, замість дотеперішньої цілоденної служби „Ц“.

— **Дітям вступ до кіна заборонений.** На основі спеціяльного розпорядку влади вступ на висвітлювання фільм, недозволених для молоді, вільний тільки особам, що скінчили 18 літ. На дозволені фільми не вільно впускати молоді, що не скінчила 7 літ. Таким чином дітей нижче 7 літ не вільно приводити до кіна.

— **Редукують платню емеритам.** Залізнича влада переводить ревізію стану здоровля залізничих емеритів, що переходячи в стан спочинку, одержали зачислення 10 літ вислуги як пошкоджені на здоровлі в 90 проц. і вище. В багатьох випадках лікарські оглядини стверджують поправу стану здоровля емеритів, наслідком чого їм обнижено емеритальні побори. Серед заінтересованих емеритів ця ощадностева акція викликала велике занепокоєння.

— **Валять касарні та бараки.** Управа м. Львова перебрала вже від війська опорожнені касарні та бараки при вул. Пелчинській. Розбирають будинки, щоб опорожнити всю площу при вул. Пелчинській та Кадецькій. На цьому місці мають побудувати в найблизших роках новочасний будинок управи трамваїв і електрівні.

— **До тернопільської вязниці** в останніх днях привезли з Варшави: студ. техн. Мітрінгу Івана з Дичкова; зі Львова: студ. агр. Вацика Василя з Тернополя, сел. Кручового Евгена з Березовиці. Давніше з Лодзі: службовика П. С. К. Джуса Петра з Тернополя, двох братів сел. Гаврішкових з Березовиці, усіх з війська. З Берези Картуської: служб. П. С. К. Пастушенка Василя, з Шилів (Збаражчина), студ. Кручового Юліяна з Березовиці, студ. Кордубу Фелікса з Тернополя, студ. філ. Гринека Ярослава з Теребовлі. Проти всіх ведеться вже четвертий місяць слідство за приналежність до ОУН з 1931-32 року. Крім повище згаданих перебувають у тернопільській вязниці студ. Сірант В., студ. Тимків С., сел. Умриш В., сел. Волинець В., усі з Березовиці, Штик Я. і студ. Круківський В., з Теребовлі. Розправа відбудеться мабуть в червні ц. р.

— **Ще помаранчі.** Президент м. Львова оголосив приписи обовязку виставляти ціни помаранч у кільограмах безпосередньо на помаранчах із визначенням усіх ґатунків, які є в продажі. Цінники мають бути поміщені на видному місці та крім ціни повинні подавати адресу фірми й дату виставлення цінника.

— **Погоня за вломниками вулицями Львова.** Якісь дві елеґантні жінки підступом виманили з хати при вул. Театинській ч. 25 її власничку Кошельницьку. За той час, як вона розмовляла на вулиці з невідомим мужчиною, ці самі жінки з її помешкання забрали білля й гардеробу. Поліція устійнила, що було трьох злодіїв і дві жінки. Коло год. 11-ої на пл. Різні нічний сторож зустрінув теж дві елеґантні жінки, які почали до нього залицятись. Сторож згодився відпровадити їх до трамваєвого перестанку. За той час, їх спільники вкрали з будки Івака Кацаблаватних товарів за 1.200 зол. Годину пізніше сторож Мазуркевич побачив на розі вул. Фурманської підозрілого осібняка, який розглядався на всі боки. Побачивши сторожа, почав утікати, спинившись на хвилину перед крамницею Давида Кальфуса при вул. Фурманській ч. 16 і засвистав. З крамниці вибігло негайно чотири особи з річами і почали втікати. Сторож пустився в погоню. Злодії покидали на вул. Фурманській і Леґіонів вкрадені річи. Коли на поклик сторожа злодії не спинились, сторож стріляв двічі. Ватажок злодіїв двічі відстрілювався. На відгомін стрілів надбіг поліціянт і злодіїв вдалося схопити. Поліція арештувала Стефана Мацькова, його жінку Казимиру, Каспровича Казимира, Смоляка Йосифа і Софію Защ. До сторожа стріляв Мацьків Стефан.

— **Пацієнтка заражена на клініці.** На державній дентистичній клініці у Варшаві одна з пацієнток заразилася в часі лікування зубів тяжкою недугою з причини нечистого інструменту. Ясна пацієнтки були скалічені і підчас орудування нездезинфекціснованим інструментом лікар прищепив їй до крови заразень. Нещасливна пацієнтка виступила проти управи клініки з позвом за відшкодування, домагаючись більшої грошевої суми за втрату шанс вийти заміж. Суди двох інстанцій відкинули претенсії скривдженої пацієнтки, опираючись на рішеннях найвищого суду, що за неправильну діяльність лікаря інституція не відповідає, бо нема змоги його наглядати. Суди виходили з цього становища, що коли лікар має повну свободу у виборі засобів лікування, то заведення не може цивільно відповідати за його промахи. Позовниця відкликалася до найвищого суду, який, розглянувши справу, зніс присуди попередніх інстанцій. Найвищий суд признав, що заведення відповідає за шкоди, спричинені діяльністю підчинених лікарів, оскільки випадок вяжеться з недбальством, якому заведення могло запобігти. Бо коли причиною випадку було нездезинфекціснування знарядів, то шкода повстала не наслідком промаху лікаря, але з причини нехлюйства. Тому найвищий суд звелів апеляційному судові розглянути наново справу.

— **Концерт на безробітних українців у Парижі.** Українська Громада в Парижі влаштувала 24. лютого ц. р. великий концерт-баль в користь безробітних українців, що пройшов з поважним моральним та матеріяльним успіхом. Музичний відділ складався з дитячого балету, де показана була перемога української дівчини над турецьким султаном, зі співів, де відзначився відомий оперовий артист П. Горянський та музичних точок, з яких публика найбільше витала артистичне виконання молодого українського скрипака П. Дубаса, що вже здобув собі в Парижі велике признання. Прибуток, який перейшов 1000 франків, передано до відділу опіки над безробітними українцями у Франції.

— **Нездалий адвокат.** „Ґренґуар“, найбільший паризький тижневик, подає цікаві вістки про відомого французького адвоката Кампінкі, який був головним репрезентантом української сторони в справі Шварцбарта. Перший раз в історії Франції, пише „Ґренґуар“, сліпого засудили на кару смерти, але ми не мусимо тому дивуватися, коли довідуємося, що оборонцем його був „знаменитий“ адвокат Кампінкі, знаменитий тим, що він має рекорд клієнтів, засуджених на смертну кару. Після промови прокуратора присяглі вже були готові призначити обвинуваченому досмертну вязницю, але після промови оборонця вони почули себе ніяково і мусіли подати голос за смертну кару. Клієнти пана Кампінкі, зазначує „Ґренґуар“, так часто йдуть на гільйотину, що коли він приїздить до президента республики з проханням помилувати, то цей останній прощаючись, жартівливо каже йому: „До скорого побачення, дорогий пане“. Після такої кваліфікації, виданої поважним французьким часописом нема чого дивуватися, що при такому адвокаті присяглі винесли Шварцбартові увільняючий присуд.

— **Смерть у вкраденім авті.** Як повідомляють з Відня, на шосі між Ґунтрамсдорфом і Льосдорфом знайшли ранком спалене авто. В середині находилися трупи двох мужчин, що згоріли на вуголь, а третій убитий лежав оподалік. Показалось, що авто вкрадено інж. Бравові перед одним віденським рестораном. Злодії, яких імен ще не викрито, втікали кудись і найхали на придорожне дерево, наслідком чого вибухла бензина й авто згоріло.

— **Літак упав на школу.** На одній з рухливіших вулиць у Мадриді впав спортовий літак, що літав дуже низько над містом. Апарат ударив крилом об трансформаторову стацію і впав на дах одної школи, розбиваючи його. Пільот убився на місці, а один пасажир тяжко потовкся. Одночасно покалічено вчительку і кільканацятеро дітей в школі.

— **Ріжні вістки.** Наслідком останніх сніговій в Совітах біля Курська застрягло в снігах 36 потягів. — З острова Озилії (Езель) на Балтійському Морі буря вхопила на води 26 робітників, з яких тільки 4 врятувалися. — Корсиканський суд засудив на смерть популярного бандита Спаду за кілька душогубств. — Папа виголосив у Ватикані промову, в якій подав інструкції для проповідників на великопісний час і м. і. осудив практики нудистів. — На стації Мелюн (Франція) поспішний потяг наслідком сильної мряки впав на групу робітників і вбив 5 осіб. — Трамваєва дирекція у Відні обнизила тарифу їзди до 10 сот. — В Льондоні є пересічно 33 випадки влому протягом одного дня.

З театру.

ВЕЛИКИЙ МІСЬКИЙ ТЕАТР: „ПЕРЕНОСИНИ“. Пєса на 4. дії *К. Г. Ростворовського.*

Пєса ця продовжує мотив із „Несподіванки“ того самого автора — жахливої родинної трагедії, яка могла би брати участь у конкурсі на найтрагічнішу родинну трагедію. Мотив: сила гроша для людей у нужді. Діти нещасливих батьків, що заплатили за спокусу гроша найдорожчу ціну, скитаються по світі, немов із прокльоном. Син, задля якого мати заподіяла страшний злочин, поставив собі за мету життя зберігти рідну сестру від спокус і самому пройти гордо та чесно.

Інтеліґентові доводиться заробляти фізичною працею; здоровля він не має. Його сестра — сільська дівчина занадто молода, теж безробітна, але і занадто гарна. У ній закохується старший, багатий панок і блисне перед братом надією: озолотити його, її та ще й сестриного нареченого. Друга спокуса — господиня, в якої всі вони, бідаки, винаймають кімнату; вона використає всі хитрощі, щоб опролетаризованого інтеліґента притягти до себе проти його волі. Головний герой пєси — цей інтеліґент, має перевразливі нерви, що в деяких моментах доходять до істеричних вибухів. Усе це природне на ґрунті дуже прикрих переживань, але на сцені набирає гостро натуралістичних колірів. Тільки російські пєси виводять на сцені так брутально людські пристрасти і зважуються на такі вислови.

Автор, наче сам злякавшись розгорненої картини, закінчив пєсу бадьорим акордом, що глядачі могли скинути із себе тягар прикрого враження.

Пєса дуже добре виведена; гра акторів першорядна *м. р.*

З кіна.

КІНО: „МАРУСЕНЬКА“: „ІМІТАЦІЯ ЖИТТЯ“.

Незвичайно зворушлива фільма, складена на основі повісти Фанні Герст. Йде про трагедію двох матерей: муринки, якої соромиться її рідна донька, щоправда біла й вкінці кидає її, — і вдови, що відрікається свого щастя у користь доньки, тому, що вона першим коханням полюбила саме її вибранця. Фільма поважна, без зайвих дешевих ефектів, нешабльонова і без обовязкового гепіенду. У фільмі грають ще дві маленькі дівчинки, просто, щиро й захопливо. Може найкраща, зате найприкріша сцена похорону — рідкість у кінематографії. Фільму варто оглянути. *(ет.)*

—o—

Дописи.

СТАНИСЛАВІВ.

Збори членів Союзу Українських Адвокатів станиславівської округи. В суботу 2. ц. м. в домівці „Української Бесіди“ у Станиславові в год. 2-ій пополудні відбулися збори адвокатів та адвокатських аплікантів станиславівської делегатури С. У. А. В часі української влади утворено в Станиславові окрему Палату Адвокатів, котра з упадком тої влади перестала істнувати. Тепер станиславівська округа числить 45 українців-адвокатів, отже є по Львові найбільша в краю. Як доказ солідарности нашої палестри треба піднести, що зі станиславівських адвокатів явилися всі з винятком двох, що їм перешкодила тяжка недуга. Збори отворив і їх проводив делегат округи д-р Юлій Олесницький, що в першу чергу привитав присутніх делегатів Союзу Українських Адвокатів зі Львова, а саме президента С. У. А., сеніора наших адвокатів, одного з найбільш заслужених наших держ. мужів, довголітнього провідника галицьких українців д-ра Костя Левицького, якому зложив сердечні побажання з 75-літтям його уродин, у місті, де він кінчив гімназію і перед майже 60 роками здав матуру, та всіми любленого віцепрезидента С.У.А. д-ра Михайла Волошина. Серед загального одушевлення і невмовкаючих оплесків зробили приявні велику овацію делегатам, повставши з місць. Овація та була доказом, які сердечні відносини лучать наших адвокатів з проводом С. У. А. Приступаючи до денного порядку, предсідник віддав честь памяти померших, а саме пок. проф. Михайлові Грушевському, що як учений історик своїми працями поклав основи під науку українського права, як професор і голова Наукового Товариства виховав також значну частину українських правників і підтримував науку права та як предсідник Центральної Ради був джерелом живого українського права, а далі обом померлим з округи визначним членам нашої палестри: Копровському в Солотвині і д-рові Романові Ковшевичеві в Богородчанах, що оба були зразковими адвокатами і громадянами. Оба вони вийшли з судейського стану, оба в часі війни вступили у військові ряди, працюючи як авдитори, при чому перший з них приготовив плян кодифікації українського карного воєнного права. Другий з них працював опісля науково і полишив по собі память як перший професор канонічного права українського тайного університету, опісля Богословської Академії у Львові. Присутні повставанням з місць віддали честь памяти померших. З черги здавав делегат звіт з діяльности делегатури. Оба львівські делегати виголосили довші реферати про актуальні справи української адвокатури. Оба їх реферати принято гучними оплесками, після чого розвинулась довга дискусія. Забирали голос численні промовці і всі говорили здержно, коротко, льогічно і ясно. На внесення комісії-матки вибрано одноголосно нову делеґацію округи, а саме делегатом д-ра Юлія Олесницького, а до делегації д-ра Олексу Чорненка, д-ра Перегінця і представника аплікантів м-ра Барболика. В год. 17. замкнув предсідник наради. Всі учасники розходилися з почуттям, що зїзд не пройшов безслідно і що в ядро нашої палестри певність, що вона поборе всі перепони і хмари, які тепер стоять на обрію адвокатури, і то поборе згідно з інтересами нашого народу. Учасник.

Виклад п. Яблонської у Станиславові. Стільки літ минуло, як виступив д-р Ярослав Окуневський зі своїми описами подорожей, а проте він і досі у нас майже єдиний і незрівнаний. Аж тепер прийшла черга на одну слабу жінку, що взяла на себе обовязок виповнити у нас ту велику прогалину, дати нам у прецінній, чудовій формі враження зі своїх переживань і мандрівок по цілому світі, зібрати зі своїх подорожей довкола світа величезні скарби відомостей. І це все дати в тій чудовій мові, якою вона так знаменито володіє. Не диво, що слухачі винесли прегарні враження з відчиту п. Яблонської, який відбувся у Станиславові 4. березня ц. р. в битком набитій театральній салі українського „Сокола“. В дальшій дорозі прелегентки по світі товаришити їй будуть гадки всіх, що чули її виклади і читали її прецікаві описи. Вони все від неї ждатимуть нетерпляче дальших описів і нових вражінь. **Пильний слухач.**

СЯНІК.

„Ідилля“. В дні 9. м. м. відбулися в салі „Русского Народного Дому“ у Сяноці вечерниці, щоб придбати дохід і покрити видатки на прийняття апостольського адміністратора та на улаштування відомого Йорданського свята. Комендант місцевої залоги дозволив військовій орхестрі грати даром на „русских“ вечерницях, на які прийшла теж делеґація польських старшин. Словом: „руссько-польська ідилля“, яку тільки час до часу закаламучували деякі підпиті „русскі“, що своєю „культурною“ поведінкою мало не довели знову до таких авантур, які мали місце в томуж „Р. Н. Домі“ на Маланки, про що гуде ще донині в цілому Сяноці.

ЛУЦЬК.

Окружна молочарська нарада. Дня 28. лютого ц. р. відбулася в Луцьку окружна молочарська нарада, скликана відділом Маслосоюзу в Луцьку. В нараді взяли участь директор Маслосоюзу інж. Л. Палій, голова філії „С. Г.“ в Луцьку В. Островський, начальник відділу Нар. Торговлі Ів. Мацюк, голова коопер. інструкторського відділу Украінбанку п. Кузик та около 60 делегатів районових молочарень і сметанкових збірень. Нараду відкрив начальник відділу Маслосоюзу Р. Клос і в довшій промові познайомив присутніх із господарським станом і продукцією молочарень луцького району, які представляються дуже добре. Директор інж. А. Палій подав деякі відомости взагалі про працю Маслосоюзу та про умовини збуту. Агроном „С. Г.“ інж. Нащий виголосив реферат про підстави годівлі. Голова філії „С. Г.“ В. Островський познайомив збори з практичною стороною праці серед доставців молока. Після дискусії, в якій брали участь представники з місць, збори ухвалили кілька резолюцій, а саме: 1) утримувати своїм коштом агронома-зоотехніка, 2) заявити про свій нерозривний звязок із своєю централею Маслосоюзом, 3) домагатися від Ревіз. Союзу „Зеднoчене“..., щоб він листувався з українськими кооперативами Волині українською мовою та удержував для цих кооператив ревізорів-українців, 4) висловити побажання, щоб коопер.-інструкторський відділ при Украінбанку збільшив число своїх інструкторів відповідно до потреб кооператив і т. д. Збори подякували інж. Палієві за приїзд на нараду і просили його передати їхні думки й побажання нач. органам централі Маслосоюзу. **Присутній.**

СПОРТ.

ЛЕЩЕТАРСЬКІ ДРУЖИНОВІ ЗМАГАННЯ.

Лещетарський субреферат Львівщини повідомляє, що в дні 10. березня ц. р. відбудуться дружинові змагання за мистецтво львівської округи. Збірка змагунів в год. 9. на останнім перестанку трамваю ч. 10 на Замарстинові. Зголошення слати на адресу: У. С. С., Львів, вул. Руська ч. 3. Поясснення траси відбудеться в суботу, год. 19-а, в домівці У. С. С.

—o—

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

КООПЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА, економічно-суспільний місячник. Львів, березень 1935. Р. VIII. ч. 3. Зміст: На окраю днів. — І. Ольховий: Причини відпливу вкладів в кредитових кооперативах. — Кооперативний рух в добі кризи. — Ю. Ж.: Кооперація споживачів в Австрії. — З польської кооперації. — Господарська хроніка. — З преси і життя. — Додаток: І. Витанович Володимир Навроцький (1847—1882), перший український статистик економіст в Галичині.

НИВА часопис посвячений церковним і суспільним справам. Львів, лютий 1935. Р. XXX, ч. 2. Зміст: о. М. Бобовник: Рефлексії по Заг. Зборі Тов. св. Андрея. — о. прот. П. Табінський: Релігійні питання в церковному розколі XI в. — о. Степан Хабурський: До пообління виховання нашої молоді. — о. д-р Іван Цегельський: „Катехитичні дні" у Варшаві. — о. Г. Костельник: Історична обєктивність. — Вісти з Т-ва св. Андрея. — Нові книжки. — Всячина.

НОТИ.

Іполит Опельський: НАРОДНІ ПІСНІ — на мішаний або мужеський хор. 1. Ой, у полі могила. 2. Горе-ж мое горе. 3. Іде гуцул дорогою. 4. Никогда качураде. 5. Там на горі сніг біленький. 6. Ой, віддай ти, мій миленький. Музична накладня „Торбан", Львів.

Хто зложить на дар „Просвіті" — облекшить її важкі завдання.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. Тобілевича: Самбір:

8. III. „Катерина".
9. III. „Тричі повінчані".
10. III. „Серед бурі".

Великий Міський Театр.

Пятниця, 8. III. год. 7·30 веч. „Переносини".
Субота, 9. III. год. 7·30 веч. „Переносини".

Театр Ріжнородностей.

Пятниця, 8. III. год. 7·30 веч. „Пять перед дванацятою".
Субота, 9. III. год. 7·30 веч. „Пять перед дванацятою".

Кіна.

АДРІЯ: „Пожежа над Волгою" та додатки.
АПОЛЬО: „Для тебе співаю" (з Ів. Кепурою).
АТЛЯНТИК: „Сестра Марта шпіоном".
ВАНДА: „Король циганів".
ҐРАЖИНА: „Юнка пісня мадярської пушті" та „Спортова парада в Ленінграді".
КАСІНО: „Мальована заслона" (Ґрета Ґарбо).
КОЛІСЕЙ: „Сповнені мрії" та ревія „Все вперед!"
КОПЕРНИК: „Петрусь" із Фр. Ґаль і „Флін і Флап у країні забави".
МАРУСЕНЬКА: „Імітація життя" та тижневик Параманту.
МІРАЖ: „Чар віденського вальса".
МУЗА: „Шпіон ч. 13".
ПАКС: „Віра, Надія, Любов".
ПАЛЯС: „Вероніка". (Франціска Ґаль).
ПАН: „Тепер і завсіди", „Цілуй мене ще".
РАЙ: „Ніч чудес" (людська драма), вперше у Львові.
СВІТ: „Ніч чудес" (людська драма), вперше у Львові.
СОНЦЕ: „Шангай-експрес" і ревія.
СТИЛЬОВЕ: „Пісня козака" (Хозе Мохіка), ревія „Шаління сміхи".
УТІХА: „Долина тривоги", ревія „Прощай карнавале".
ХИМЕРА: „Спокуса діявола". (Хозе Мохіка).

Закордонне радіо.

Пятниця, 8. березня 1935.

Відень (506,8) 12·00 Концерт, 17·40 Спів (Петерка, баритон), 19·30 Штраусові мельодії, 22·30 Комп. концерт Серг. Прокопієва, **Кошиці** (259,1) 20·50 Давні шл. весільні пісні, **Прага** (470,2) 17·00 Симф. концерт, **Прага II.** (249,2) 14·55 Нар. пісні, **Париж** (1648) 13·15 Суч. музика, **Білгород** (437,3) 13·15, 16·10 Пісоньки й популярні мельодії, **Берлін** (356,7) 14·15 Солісти, 15·25 Нові пісні, 18·30 Брамсові пісні (Ляйзвер, альт), **Гайльсберг** (291) 20·15 „Турандот" оп. Ейсена (фраґм.), **Кеніґсвустергавзен** (1571) 14·00 Муз. всячина, 19·00 Від 7-ої до 8-ої (вес. авд.), **Кельн** (455,9) 10·50 Пісні (Блекман, сопр.), **Мінхен** (405,4) 21·00 Солісти, **Будапешт** (550,5) 12·05 Спів, 13·30 Циг. музика, 19·20 Форт. ресітель, **Мілано** (368,6) 11·30 Легка музика, 21·00 Симф. концерт, **Рим** (420,8) 17·00 Трансм. з акад. св. Сесилії (скр. ресітель), 20·45 Солісти (спів, форт.).

Субота, 9. березня 1935.

Відень (506,8) 16·20 Мандоліністи, 20·00 У ритмі епохи наших часів (попурі Віт. Грубого), 21·40 Форт., **Братислава** (298,8) 17·00 Рос. і югосл. романси, 19·15 Концерт козацької балалайк. трупи, 20·00 „Дочка пані Анґо" ком. оп. Лекока, **Кошиці** (259,1) 18·00 Для Закарпаття, **Прага** (470,2) 12·35 Сальон. квартет, 17·05 Форт., **Прага II.** (249,2) 14·30 Пісні рум. композиторів, **Париж** (1648) 13·15 Симф. музика, **Берлін** (356,7) 16·00 Легка музика, 18·20 „Буквар щастя" вес. радіосценки зі співом і сміхом, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 14·00 Муз. всячина, 15·15 Для дітей, 20·10 Вес. вечір, **Кельн** (455,9) 19·00 Тріо а-моль Чайковського, **Мінхен** (405,4) 12·00 Концерт, 16·00 Вес. пополудне, мельодії та пісоньки Швабії, **Будапешт** (550,5) 19·45 Легка форт. музика, 20·50 Мад. мельодії (спів), 22·20 Віольончеля, **Мілано** (368,6) 17·05 Тріо (муз., спів), **Рим** (420,8) 13·05 Легка музика, 21·00 Опера.

Львівське радіо.

Пятниця, 8. березня 1935.

6·30 Ранішня авдиція, 7·50 Практ. вказівки, 8·00 Авд. для шкіл, 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеорольог. вістки, 12·05 Популярна музика з гр. пл., 12·50 Хвилинка для жінок, 12·55 Полудн. денник, 13·00 Концерт, 13·50 Експорт, 13·55 Біржа, 15·45 Трансм. з Вильна: „Любка з екрану" оп. Стаха й Петерсбурського, 16·40 Березень на небі й у полі, 16·45 Хвилинка і осінія з гр. пл., 17·00 Вартість праці, 17·15 Шуман: Форт. квартет есдур, 17·40 Авд. для хорих. концерт, 18·10 Фраґм. із „Дзядів" Міцкевича, 18·30 Рекламовий концерт, **18·45 Форт. ресіталь Дарії Колесіани: Косенко: Леґенда, М. Колеса: Колисанка, Дві прелюдії, Дебюсі: Арабеска, Брамс: Вальс, Маркс: Прелюдія,** 19·15 Оборона памяти, 19·25, 19·30 Спорт. вістки, 19·35 Концерт мандолиністів, 19·50 Акт. фейлетон, 20·00 Як провести свята, турист. порадник, 20·05 Муз. гутірка, 20·15 Симф. концерт; Веч. денник, Як працюємо, 22·10 Рецитації поезій, 22·45 Гигієна молодої дівчини.

Субота, 9. березня 1935.

6·30 Ранішня авд., 7·50 Практ. вказівки, 8·00 Авд. для шкіл, 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеорольог. вістки, 12·50 Хвилинка для жінок, 12·55 Полудн. денник, 13·00 Рос. музика з гр. пл., 13·45 Польська морська торговля, 13·50 Експорт, 13·55 Біржа, 14·00 Легка музика з гр. пл., 14·45 Концерт сальон. муз., 15·30 Рецитації прози „Большевицьке кохання та больш. гуморески", **15·45 Трансм. з Познаня: Концерт солістів (ен. Дольницький баритон,** Шранберірна скрипка), 16·30 Почт.-техн. скринька, 16·45 Форт. ресіталь, 17·00 Новгородок, 17·10 Найновіші гр. пл., 17·50 Гутірка Бр. Вінавера, 18·00 Вес. авдиція для дітей, 18·30 Молоде покоління та Львів, 18·45 Спів. ресіталь надкантора Фріда, 19·15 Краса середньовічних гимнів, 19·25, 19·30 Спорт. вістки, **19·35 Арії та пісні Марії Сокіл-Рудницької,** 19·50 Акт. фейлетон, 20·00 У ритмі епохи наших часів (вес. муз. авд.), 20·45 Веч. денник, 20·50 Як працюємо, 21·00 Вальс у ріжних формах (муз. сп.), 22·00 Рекл. концерт, 22·15 Англ.-саська література ост. літ, 22·30 На веселій льв. хвилі, 23·05 Танк. вечір.

БІРЖА.

ЗБІЖЕ.

Ціни паритас Підволочиська льоко Львів

	від до	від до
Пшениця збірна	17·00—17·25	
Ячмінь на мливо	13·00—13·25	
Овес од. незам. 459	14·75—15·25	
Овес од. легко зам.	14·00—14·25	
Овес зб. легко зам.	13·50—13·75	
Овес збірн. зам.	12·75—13·25	
Бобик	16·25	
Вика сіра	22·00—23·00	
Гречка на мливо	16·75	
Ріпак озимий	41·50—43·00	
Кон. черв. насін. вільна в. кн.	125·00—150·00	
Мука пш. I. А.	32·00—32·50	
Мука пш. I. Б.	30·00—30·50	
Мука пш. I. Ц.	28·00—28·50	
Мука пш. I. Д.	27·25—27·75	
Мука пш. II. А.	25·00—25·50	
Мука пш. II. Ц.	24·50—25·00	
Мука пш. II. Д.	22·00—22·50	
Мука пш. II. Е.	21·00—21·50	
Мука пш. II. Ф.	19·00—19·50	
Мука пш. II. Г.	18·50—19·00	
Мука пш. III. А.	13·50—14·00	
Мука пш. III. Б.	12·00—12·50	
Мука пш. разова	18·00—18·50	
Мука житня I. кат. до 55%	22·75—23·25	
Мука житня I. кат. до 65%	21·75—22·25	
Мука житня II. к. сита до 70%	14·00—14·50	
Мука житня раз. до 95%	16·50—17·00	
Мука житня посл. понад 70%	13·25—13·75	
Висівки житні	8·25—8·50	
Висівки пшен. гр.	9·75—10·00	
Висівки пшен. сер.	9·50—9·75	
Висівки пш. міал.	10·00—10·50	

Інші курси незмінені.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5·21·50 зол.

У Варшаві були такі курси: Льондон 24·85, Париж 34·97·—, Берлін 213·20, Цюрих 172·30, Голяндія 350·10, Прага 22·10, Італія 44·35, Нюйорк кабель 5·23 5/8, Нюйорк чеки без трансакцій.

Золото: Долари 8·88—8·91, Франки фр. 34·10—34·50, Дукати 81·30—81·80, Корони, 35·60—36·20, Рублі 46·50—46·40.

Срібло: Корони австр.: 0·36 — 0·37, Фльорени: 0·96 — 0·95, Рублі: 1·25 — 1·52.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 7. березня ц. р. кооперативам платив за:

		льоко Львів.
1 кг. масла франко магазин		2·50 зол
1 л. молока		0·15 „
1 л. сметани		0·60 „
1 к. яєць		2·70 „

Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові 1 літра 25 сот.

Тенденція на масло сильна, на молоко і сметану вдержана, на яйця слаба.

Маслосоюз повідомляє, що від 7 березня ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Молоді кури	I. кл.	за 1 кг.	1·00 зол
Старі	„	„	0·80 „
Годовані качки	„	„	1·10 „
Годовані гуси	„	„	0·95 „
Індики	„	„	1·00 „
Індички	„	„	1·10 „
Пантарки	„	„	1·25 „

Птицю приймає в скількости визначеного приділу для кожного доставця.

ПОДЯКА.

Складаю щиру подяку В. Панові Дентистові Нассові, Львів, Сикстуська 17, за дбайливе лічення і пльомбування зубів.

М. Олексюк

ОПОВІСТКИ.

На Рідну Школу зложили ВП.: Кружок РШ. у Жидачеві 25·25 зол. з нагоди прощання о. Хавлюка; Клим Шанковський — Ланцут 10 зол. замісць бажань з нагоди вінчання Олександра Негребецького й Софії Шанковської в Нежбірку; Романа Питляк-Лозина 5 зол. замісць святочних побажань; Чит. „Просвіти" Кристинопіль 15·00 зол. зібраних в часі посвячення домівки Читальні 3. II. п. р.; Катря з Ткачів і Василь Курочка Самбір 15 зол. замісць повідомлень про вінчання, яке відбулося дня 10. I. ц. р. в Луцьку; „Союз Українок" у Сходниці 11 зол. зібраних на „Ялинці". 1080

ОГОЛОШЕННЯ.

Звичайні Загальні Збори Наукового Товариства ім. Шевченка

відбудуться в неділю 24. березня 1935 р. в год. 10·50 рано в Музею Товариства при вул. Чарнецького ч. 24. з таким порядком:

1. Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів.
2. Звідомлення з діяльности Виділу за рр. 1932—1934.
3. Звідомлення контрольної комісії.
4. Уділення абсолюторії.
5. Вибір голови, нового Виділу та Контрольної Комісії.
6. Внески та інтерпеляції.

В Загальних Зборах можуть брати участь почесні і дійсні члени, члени основники і звичайні члени.

Інституції й заграничні члени мають право на основі § 15 статуту голосувати на Загальних Зборах через відпоручників, уділивши їм письменно припоручення і письменно повідомивши про це Виділ. Відпоручником може бути лиш член Товариства.

Львів в березні 1935.

Д-р В. Левицький, голова — Д-р Р. Цегельський, секретар

НАДЗІРНА РАДА ЦЕНТРАЛЬНОГО КООПЕРАТИВНОГО БАНКУ
„Краєвий Союз Кредитовий" з обмеженою відповідальністю у Львові,
скликує на основі §§ 45 і 47 статуту

XXXVI. Звичайні Загальні Збори

Членів Центрального Кооперативного Банку на 25. березня 1935 р. в годині 10-тій передполуднем у салі „Української Бесіди" у Львові, вул. Рутовського ч. 2, з таким предметом нарад (§ 52 статуту):

1. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів.
2. Звідомлення з діяльности за діловий рік 1934. з замкненням рахунків, білянсом і рахунком страт і зисків на 1934 рік, як також з прелімінарем буджету на 1935 рік.
3. Звіт Контрольної Комісії з перевірки білянсу й рахунку страт і зисків на 1934 рік.
4. Внесення Надзірної Ради на розділ чистого зиску (§§ 43 і 45 статуту).
5. Означення границі найвищого кредиту, який можна признати одному членові.
6. Означення найвищої суми зобовязань, які Центробанк може затягнути.
7. Вибір 4-ох членів Надзірної Ради на місце уступаючих членів Надзірної Ради.
8. Вибір трьох членів Контрольної Комісії (§ 51 статуту).

Право участи в Загальних Зборах мають усі члени Центробанку, що доповнили свої зобовязання щодо вплати уділів по думці постанов статуту (§§ 16 і 60). — Кожний член має лише один голос, незалежно від кількости його уділів. За леґітимацію служить уділова книжечка (§ 10 статуту). В Загальних Зборах беруть участь члени особисто. Правні особи заступають їх повновласники. Повновласником кооперативи й іншої правної особи може бути лише член Дирекції або Надзірної Ради дотичної кооперативи, або член Управи дотичної правної особи, або в обох випадках фізична особа, яка є вписана у реєстр членів Центробанку (§ 51 статуту).

Річний звіт і замкнення рахунків виложені в льокалі Центробанку (вул. Третього Мая ч. 15) до перегляду членів.

За Надзірну Раду Центрального Кооперативного Банку „Краєвий Союз Кредитовий" з обмеженою відповідальністю у Львові:
Др. Михайло Волошин вр. — предсідник, Др. Степан Баран вр. — секретар 10..

Львів, дня 5-го березня 1935

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.